

stole (High Court of Justice), alt efter som Eiendommen findes i England eller Irland, eller (efter Sagsøgerens Valg, uden Hensyn til den omtvistede Eiendoms Værdi) i England til Dommeren i Distriktets Grevskabsdomstol eller i Irland til Formanden i den civile Domstol i den Afdeling af Grevskabet, hvor en af Parterne bor, og Dommeren i den høje Domstol eller i Grevskabsdomstolen eller Formanden i den civile Domstol (alt efter det særlige Tilfælbes Natur) kan, med Hensyn til den omtvistede Eiendom og Omkostningerne ved og i Anledning af Sagen give saadan Forfkrift, han anser formaalstjenlig, saavel som ved Kjendelse paahyde Sagens Udtættelse fra Tid til anden og enhver Undersøgelse af Sagens Tvistepunkter, som han finder passende; dog skal enhver Kjendelse af en Dommer i den høje Domstol, hvilken afgives ifølge Bestemmelserne i denne Paragraf, kunne indantes paa samme Maade, som en Kjendelse, der afgives af samme Dommer under en Sag efter Klage ifølge Billighedsretten ved samme Domstol, vilde kunne indantes, og enhver Kjendelse af en Grevskabs- eller Civildomstol i Medhold af Bestemmelserne i denne Paragraf skal være underkastet Paaante paa samme Maade som enhver anden Kjendelse, afgiven af samme Domstol. Alle Retsfager ved en Grevskabsdomstol eller en Civildomstol, ifølge denne Paragraf, i hvilke en saadan Domstol paa Grund af den omtvistede Eiendoms Værdi, ikke vilde have havt Jurisdiktion, dersom denne Lov eller Loven om gifte Kvinders Eiendom, af 1870 ikke var bleven vedtagen, kunne, efter Indstævntes Onske, lovlig overflyttes til den høje Domstol i England eller Irland (alt efter det særlige Tilfælbes Natur) ved en „writ of certiorari“ eller paa anden Maade, som maatte være foreffrevet ved nogen Bestemmelse af nævnte Overdomstol; men enhver Kjendelse, der er afgiven under en saadan Retsfag inden en saadan Overflytning, eller enhver inden samme foretagen processuel Handling skal staa ved Magt, dersom ikke det Modsatte foreffrives af nævnte Overdomstol. Dommeren i den høje Domstol eller Grevskabsdomstolen eller Formanden i Civildomstolen kan paa en af Parternes Begjæring lade Sagen foretage i sin private Bolig; og enhver saadan Bant, Korporation, privat eller offentligt Selskab, som ovenfor nævnt, skal under alle saadanne Søgemaal til Udredelse af Omkostninger eller Andet, behandles alene som den, der gjemmer betroet, omtvistet Eiendom.

18. Er gift Kvinde executrix af Testamente eller administratrix af Dødsbo, alene eller i Forening med en anden eller

andre Personer, eller er hun Bærge (trustee) med Hensyn til nogen Eiendom, der er Gjenstand for særligt Bærgemaal, alene eller i Forening, som nysnævnt, skal hun kunne sagjøre og sagjoges, og kan overdrage til en anden, eller deltage i at overdrage, enhver saadan Annuitet eller saadant Depositum, som ovenfor er omtalt, eller enhver Kapital, som indgaar i de almindelige Fonds eller i andre Kapitaler eller Fonds, der kunne overflyttes, som ovenfor er nævnt, eller enhver Aktie, Statsobligation, Gjælds-brev eller andet Bevis, eller enhver Fordel, Rettighed, Krav eller anden Interesse i nogen saadan Korporation, privat eller offentligt Samfund eller Selskab af ovennævnte Natur, alt uden Mandens Medvirkning, som om hun var en ugift, myndig Kvinde.

19. Intet, som denne Lov indeholder, skal forandre eller berøre nogen Disposition (settlement) eller Overenskomst om Disposition, som er truffen eller træffes, være sig før eller efter Høgtællers Stiftelse, med Hensyn til nogen gift Kvindes Eiendom, eller skal forandre eller afkræfte noget Forbehold imod anteciperet Brug, som nu maatte være knyttet eller herefter maatte blive knyttet til Besiddelsen af nogen Eiendom eller Indkomst, der tilkommer en Kvinde ifølge nogen Disposition eller Overenskomst om Disposition, Testamente eller anden lovlig Retshandling; men intet Forbehold imod anteciperet Brug, som maatte indeholdes i nogen Disposition eller Overenskomst om Disposition om gift Kvindes Eiendom, og som er truffen eller indgaaet af hende selv, skal have nogen Virkning med Hensyn til Gjæld, som hun har stiftet inden Høgtællers Hjelb; og ingen Disposition eller Overenskomst om Disposition skal have større Kraft eller Virkning imod saadan Kvindes Fordrings-eiere, end en sliq Disposition eller Overenskomst om Disposition, der maatte være truffen eller indgaaet af en Mand, vilde have imod hans Fordrings-eiere.

20. Naar Manden til en Hustru, som har Særeie, falder noget Fattigvæsen i England til Byrde, kunne de Dommere, som have Jurisdiktion i vedkommende Fattigdistrikt, i de af dem afholdte mindre Sessioner og efter Begjæring af Fattigforstanderne, lade ubærdige Stævning imod Hustruen, samt nedlægge saadan Paastand over hende om Mandens Forsjorgelse af hendes Særeie, som de i Kraft af den tre og tredjete Paragraf i Loven, hvorved Fattigloven af 1868 forandres*), for Tiden kunne gjøre gjældende imod Manden med

*) I Originalens Rand henvises til „31 & 32 Vict. c. 122.“